

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

23. De Sanciano Insula eiusque portu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

citos ne esset à typhonibus depresso. Verum Xauerius cuius eam suafu miserat Præfetus, affirmauit quamprimum ad futuram, reddituramque ab Lusitanis Sancianensibus, ad recreandos vētores escaria munera; oculuras quin etiam eorum naues, viamque in portum prætituras, quæ ut erant prædicta, sigillatim euentus edidit. A puppi scapha nauim coacta est assequi, ut pote metas itineris transgressam; post paulum adsunt naues Lusitanæ, cum quibus in portum insulatum Sanciani, noui hospites subeunt, tribus ac virginis diebus ex quo Malaca discesserant.

Insularum dixi, vnam enim tres istæ referunt insulæ, adeo inuicem partum distant, idcirco Sam-Ceu Sinæ illas vocant, Sam enim tres, Ceu vero insulas apud eos sonat, Lusitani ut lubet alias Sanciam, Sancianum alij vocant. Harum præcipua, Macaum versus in angustum cornu porrigitur, cuius extrema portum habent, milliatum trium lunari circuitu. Illic tutum præstat à ventis mare, præsertim typhonibus, alia insula leucæ spatio fauibus obiecta, aditumque nauibus ad portum ductu commodo expandens, cetera montibus coronantur. Insula rarus habitator; vieti necessaria per pauca; ager adeo sterilis, ut sit exulum deportationi, quam commerciis aptior. Sinæ qui antiqua, seruitutis, aut capitis lege à contatu suorum finum externos nullo discrimine omnes arcent, hanc Lusitanis permiserant, ut dum quæstum ex eorum mercibus faciunt, ab eorum tamen consuetudine abessent. Nefas erat illic, mansurum quicquam extruere Lusitanos, tuguriolis dumtaxat è ligno, & caretis licebat se tere quæ in appulsi conixerent, in redditu dissiparent. Verum enimvero, nec ferrum, nec seruitus sat habebant terroris ad arcendum ingressu tam desiderati imperij sanctum Apostolum, nisi prouidentiae omnia moderanti aliud placuisse, destinata illi Sancianum erat tot itinerum, & laborum meta, quippe illi haudquaque in posterum defore instituto fratres, socios caritate, quos eiusdem generositas spiritus rapere ad inferendum in Sinas ultimos, Christi Iesu triumphale labarum, quod ipse iam ad Sinarum portas figere præuertisset. Recessum parabant in Indiā suis cum nauibus Lusitani sed insperato viri sancti aduentu in lætitiam effusi, excepero illum publicis gaudiis, & cum illo communibus studiis æmula pietatis, sacram ei ædiculari bīdi opus, in declini ad portum colle tetendere, ex nudis asseribus, & ramis; in ea quidem diuinis operabatur quotidie; verum, ad mysteria Christiana pueris tradenda qui erant in illis nauibus plurimi; ad conciliandos dissidentes, corrigendas libidines, & iniurias lucrorum, concionando, & confessiones, audiendo, portus, nauesque omnes pro templo illi erant. Sed habet aliquid admodum illustre quod ei contigit fatigenti puellam nubilem collocare ad subducendam periculo eius honestatem, ut dotem Virginis confaret. Petrum Vellium adit.

Erat is Mercator locuples, vir sociabili comitate, vitaque hilarior non tamen soluta, liberalitate in pauperes insignis, & Xauerio intimè addictus, quod cum sensisset animæ sua studiosissimum; nam ex Iaponia

23

De Sanciano
Insula ciusque
portu.

L 1 2 cum

24

Prodigiosa
prædictione
Velli largitas
compensatur.